

σης, και απλώνει ανοικτά από την μέση της το άριστερό της χέρι με το διπλό μανίκι της μάδας...

Το δεξί ασπρογαντωμένο χέρι κρατεί την άκρη της νικελίνης άλυσιδίτσας, την όποιαν τεντώνει ο σκύλος...

Και ενώ οι δύο άκρη του τούρ-ντε-κού παίρνουν υπό την πνοήν του ανέμου την διεύθυνσιν του μανσόν της...

ΖΗΝΩΝ—ΦΑΛΚΗΣ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

Η ΑΡΧΙΜΑΖΕΤΤΑ

Άγαπητέ «Νουμά», Τό τελευταίον πάθημα του κ. Λεβίδου δεν είναι τό...

ΑΓΓΕΛΟΥ ΤΑΝΑΓΡΑ

Ο ΑΡΡΑΒΩΝ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

Έπειτα μήπως δεν είμαι περισσότερο συγκεκλιμένη εγώ απ' αυτόν; Και έν με την σιωπήν αυτήν με λησμονήσα;...

άν συνήλθε κατόπιν της ψυχολοσίας εις μίαν των τελευταίων ψηφοφοριών κατά την όποιαν εύρέθη...

Άλλ' ός έλθωμεν εις την τελευταίαν του παρακλισησίαν. Έφαντάσθη ότι εύρίσκει εντός Έγγλέζικου περιβάλλοντος...

Ο κ. Λεβίδης ήθέλησε να βεβαιώσει με την ύπογραφήν του τό πιστόν του χρωματισμού. Άλλ' όρα γε την έξομολόγησιν...

Ίδιός σου Τρέχα-Γύρευε

ΔΙΑ ΤΟΝ ΤΡΟΥΦΙΕ

Κόριε Διευθυντά του «Νουμά», Μανθάνω — και χιρίσκι υπερβολικά δι' αυτό— ότι μεταξύ των πρώτων που έσπευσαν να έγγραφούν εις την...

Μεθ' ύπολήψεως Τρίτων Άπαγγελίδης.

ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΛΗΣΤΕΙΑ

Άγαπητέ «Νουμά», Άγόρευσα χθές μίαν γραμματικήν του παιδιού μου, σαράντα άπάνω κάτω σελίδας εις 16ον, κ' επλήρωσα...

βιβλία μου, όλα ζωογονούνται από αυτόν, παντού νομίζω ότι βλέπω την μορφήν του να με παρατηρή με τό...

Άδύνατον!... τίά του ή άπαντίσω. Επίπληξέ με έν βέλη;... μάλλον με' αλλά είναι ισχυρότερον από την θέλησίν μου.

Ήτελείωσε — έγραψα. Χθές τό βράδυ όταν έξήλωμεν με την μίς Πλατήφορ έτόλμησα και ήγόρευσα έν εικονογραφημένον δελτάριον, εξέλεξα δε άκριβώς έν της όάσεως Μαρίας όπου...

Άν ψηφισθή τό νομοσχέδιον περί μονοπωλίου των διδακτικων βιβλίων και έν τά βιβλία πωλούνται από τους ταμίας του Κράτους...

Συμφέρεσι λοιπόν ή δεν συμφέρεσι τό μονοπόλιον, τό όποϊον θά είνε σάν να 'πούμε νόμος άμυντικός κατά της βιβλιοπληθείας;

Μήπως οι κ.κ. Άντιμονοπωλικαί έχουν καμμίαν αντίρρησην;

Πρώτος φίλος Ένας πατέρας.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Α. Παπαγ. Βόλον. Εύχαριστούμεν δι' εύμενείς κρίσεις. Θά δημοσιευθή στο φύλλον της Πέμπτης. — Καριτωμένο τό γράμμα σας, κ. Παράσιτε, αλλά ξεθυμασμένο πειά τό ζήτημα. Έν τούτοις συμφωνούμεν πληρέστατα μαζί σας...

Φίλιπτε Άγ. Θέο... χωρίς παύσαν. Είσθε πολύ παράξενοι σεις οι λόγοι και νομίζετε ότι οι τυπογράφοι πάντοτε σάς φτάνε. Γράφε καθρώτερα έλλοτε, άφού δεν είνε εύκολον να σου στέλωμεν τό δοκίμιον...

Η ζωή είνε έκκρεμής τό όποϊον ταλαντεύεται μεταξύ άλλους και άνίας, είπεν ο Σοπεργάουερ, κ. Άπελπιόμενε. Σας άρσει ο όρισμός αυτός; Οί άδελφοί Μελταινωτάτι πωλούν τό εύθυβολώτερον ρεβόλβερ. — Κ. Μεγαλόσχημε, δεν έχετε δικίον. Και με την ελάττωσιν των σελίδων, τό ποσόν της ύλης έμεινε σχεδόν τό αυτό. Έπειτα άφού ενδιαφερασθε τόσον γιά την μακροδιήγητα του «Νουμά» δεν τού έπιτρέπετε να ελαττώγη κατά τό τρίτον τό έξοδά του γιά να ζήση; — Κ. Ν. Π. Σ. εις Κάϊμον. Συνδρομή ελάφθη. Εύχαριστούμεν. — κ. Γ. Ρ. εις Όδυσσόν. Σειρά του «Νουμά» άπεστάλη εις δύο νέους ανδρομεταίς. Εύγνωμονούμεν δ' ενεργείας σας.

Α ΝΘΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΟ "ΑΣΤΥ," ΔΕΛΦΩΝ ΚΑΝΤΟΡΩΝ νθη—φυτά—σπόροι ληθινός παράδεισος ΡΙΘ. 20 ΟΛΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ

μολίχ μου; σήμεραν όλκι αι δεσποινίδες άνταλλάσσουν δελτάριον με άγνωστους και κανείς δεν θά ήδύνατο να με κατηγορήση.

Άφ' ου έτελείωσε υπέγραψα κάτωθεν τό μικρόν μου όνομα — Μυσωτίς. — Έσκέφθην ότι δεν ήξευρε τό όνομά μου και έπρεπε να τό μάθη... τί γράξω...

Τό έρριφα προσεκτικώς και με τις ίδιαις χείρας μου εις τό γραμματοκοιτώνιον όταν δε ήκουσα τον ύπόκωφον κρότον με τον όποϊον έπασεν ήσθάνθην κχι κενόν έντός του στήθους μου, ως να είχε φύγη μαζί κχι και εκ της ζωής μου.

Τώρα; Τώρα περιμένο πάλιν... Άλλά θά είμπορώ δού γε επ' άπειρον να κρύπτω αυτήν την άλλογραφικήν από την μαμά και τον θεόν; Έάν μίαν ήμέραν πείση κανέν δελτάριον εις τας χείρας των;... Τί θά είπουν όταν ίδούν ότι έχω άλληλογραφήν με ένκ ξένον, γωός να εϊξέρουν τίποτε; Τί θά σκευόσυν δι' εκά;... Νά τό είπω δού γε; Άλλά τί να είπω;... ή μαμά θά με επιπλήξη... ο θεός θά με εϊρωνευθή... ο ποτέ... ποτέ...

(Άκολουθεί)